

mindre, da denne Landsdeel daglig kan omseiles saavel af Dampskibe som Seilskibe og har gode Havne. Jeg indseer heller ikke, hvorledes det egentlig vil lade sig forklare, naar Udvalget i Betænkningen har paaberabt sig til Støtte for dets Mening, „den rige Erfaring, som Jernbanehistorien frembyder“; thi jeg synes virkelig, at kan den Roeskildes Bane, som har en saa stor Indtægt af Rjøbenhavns talrige Befolkning, ikke svare uden 1½ Procent, saa er det et mindre heldigt Resultat. Der er flere Steder i Betænkningen, som forekomme mig mindre klare; saaledes hedder det: „at det, som en saadan Rentegarantie muligens vil kunne komme til at koste Staten, i ethvert Fald vil langt overveies af de directe og indirecte Fordelse, som ved Banen vilde opnaaes o. s. v.“ Jeg synes virkelig, at denne fordeelagtige Udtalelse kommer væsentligt i Strid med hvad der er udtalt andetsteds i Betænkningen, hvor det hedder: „at Udvalget føler sig overbevist om, at Tilveiebringelsen af den til dette Jernbane-Anlæg fornødne Capital, under de europæiske Pengemarkeders nuværende Tilstand, vil være en Umulighed, naar Staten ikke træder til. Disse Udtalelser forekomme mig at være noget modsigende, og at det Sidste ikke giver Anlægget nogen fordeelagtig Anbefaling. Jeg maa saaledes, ifølge min Overbevisning, henholde mig til, hvad jeg har udtalt, at jeg ikke skal have det Mindste imod, at Staten paa en eller anden Maade kommer et saadant Foretagende imøde, enten ved Tilskud eller ved en vis Part; men jeg kan paa ingen Maade stemme for, at Staten, saaledes som Udkastet gaaer ud paa, skal overtage hele Risicoen.

Jeg troer ogsaa ganske vist, at Jylland ikke skrives i Glemmebogen, naar Taleren er om Udgifterne; men Ingen vil vist negte, naar man seer hen til dets Veie i Sammenligning med Veiene paa Øerne, at Jylland da er temmeligt stedmoderlig behandlet, og jeg maa derfor tillade mig at være af den Mening, at det vil være langt mere hensigtsmæssigt at anvende den Capital, hvorom her er Tale, til en Udbedring af Jyllands Veie, før man tænker paa at anlægge Jernbaner paa Sjæl-

land (Hør!). Jeg skal blot tillade mig at nævne et Exempel paa en Veie, som er af allerhøieste Vigtighed for Jylland, og dog er i en næsten aldeles upasferlig Tilstand; det er nemlig Veien fra Viborg til Drum, og dog fremgaaer det af Veie-Regulativet, at det først er paatænk at begynde en Forbedring paa denne Veie i Mæret 1855, med en Capital af 4000 Rbd., som jo ikke kan være tilstrækkelig, uden til et meget kort Stykke. Jeg maa saaledes, i Genhold til min Overbevisning, i hvorhaardt det maaffee kan være at holde sig mod den Overfømmelse, som det blev benævnt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Scherning), dog af Hensyn til det mindre Hensigtsmæssige i Forslaget, saavel som af Hensyn til Jyllands flette Veie, tillade mig at stemme imod dette Forslag.

Finantsministeren: Hvad angaaer den af det ærede Udvalg med Hensyn til § 9 foreslaede Forandring maa jeg bringe i Erindring, at der ogsaa fra Regjeringens Side har været væsentlige Betænkkeligheder og Tvivl tilstede med Hensyn til denne Paragraph, hvilke have ført den til at redigere Paragraphen paa en mindre indgribende Maade, end der oprindelig var foreslaaet af den af Regjeringen nedsatte Commission. Jeg kan i Almindelighed være enig i, hvad den ærede Ordfører og en anden æret Taler idag har udtalt om det Betænkkelige i, til selv samme Tid man appellerer til Crediten i en Sag, at gribe ind i de bestaaende Statuter paa en saadan Maade, at Crediten svækkes, men jeg maa bemærke, at denne almindelige Udtalelse ikke, saa forekommer det mig, finder Anvendelse paa nuværende Tilfælde. Der er nemlig her særægne Omstændigheder tilstede, som forekomme Regjeringen at indeholde fjællig Grund for Lovgivningsmagten til i dette Tilfælde, hvor det maa erkendes tvivlsomt, om Selvfabets Tiltræden af Lovforslaget kan betragtes som en Opøsning eller som en blot Forandring i Statuterne, at stride ind for at muliggjøre Sagen. Hvis det nemlig senere ved Proces — om nogen Actionair skulde ville gjøre Sagen til Gjenstand for Domstolens Afgjørelse — maatte findes, at den Beslutning fra Selvfabets Side, hvorom der her er Tale, og som